

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1633/07
05.12.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Zvezdane Lutovac, Nikole Stanojevića, Mihaila Rulića i Vlaste Jovanović, članova veća, u pravnoj stvari tužilje AA, čiji je punomoćnik advokat AB, protiv tužene "BB", čiji je zastupnik advokat BA, radi utvrđenja, odlučujući o reviziji tužilje izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Negotinu Gž I. 85/07 od 9.7.2007. godine, u sednici veća održanoj dana 5.12.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilje izjavljena protiv presude Okružnog suda u Negotinu Gž I. 85/07 od 9.7.2007. godine.

ODBIJA SE zahtev tužene za naknadu troškova odgovora na reviziju.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Majdanpeku P1.br. 65/07 od 04.04.2007. godine, stavom I izreke, odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužilje kojim je tražila da se utvrdi da je radni odnos zasnovan kod tužene na određeno vreme po ugovoru o radu broj 526/1937 od 02.02.2004. godine, prerastao u radni odnos na neodređeno vreme. Stavom II izreke, odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužilje kojim je tražila da se utvrdi da je rešenje tužene broj 15027 od 20.12.2005. godine, kojim su tužilji otkazani ugovori o radu broj 2443 od 01.01.2003. godine i broj 526/1937 od 02.02.2004. godine, ništavo i da ne proizvodi pravno dejstvo, a da se tužena obaveže da je vrati na poslove i radne zadatke koje je obavljala pre donošenja ovog rešenja. Stavom III izreke, obavezana je tužilja da tuženoj na ime naknade troškova postupka isplati 35.100,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Negotinu Gž.I 85/07 od 9.7.2007. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužilje i potvrđena presuda Opštinskog suda u Majdanpeku P 1. 65/07 od 04.04.2007. godine.

Protiv pravnosnažne drugostepene presude reviziju je blagovremeno izjavila tužilja zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Tužena je dala odgovor na reviziju sa predlogom da se revizija odbije kao neosnovana a tužilja obaveže na isplatu troškova za sastav odgovora na reviziju.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 399. ZPP, Vrhovni sud Srbije je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti.

Nisu osnovani navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju na kome je zasnovana pobijana odluka, tužilja je sa tuženim dana 01.01.2003. godine, zaključila ugovor o radu na određeno vreme, za obavljanje poslova koordinatora u Filijali __, a ugovorom o radu od 02.02.2004. godine, na osnovu Odluke predsednika banke; raspoređena je na poslove rukovodioca smene - koordinatora, počev od 01.01.2004 do 31.12.2005. godine. Rešenjem od 20.12.2005. godine, tužilji je otkazan ugovor o radu sa 31.12.2005. godine, jer je istekao rok na koji je zasnovan radni odnos. To rešenje faksom je dostavljeno "BB", prvog radnog dana po isteku novogodišnjih praznika 04.01.2006. godine. Međutim, sutradan, po saznanju za dostavu otkaza, tužilja je napustila rad i otvorila bolovanje, tako da joj navedeno rešenje nije moglo biti dostavljeno na radnom mestu, već joj je uručeno preko pošte na kućnu adresu dana 12.01.2006. godine.

Polazeći od tako utvrđenog činjeničnog stanja pravilno je odbijen tužbeni zahtev tužilje da se utvrdi da joj je radni odnos kod tužene zasnovan na određeno vreme, prerastao u radni odnos na neodređeno vreme i da se utvrdi ništavost rešenja tužene kojim joj je otkazan ugovor o radu. Tužilja je zasnovala radni odnos na određeno vreme do 3 godine, Ugovorom o radu koji je zaključen 01.01.2003. godine, za obavljanje poslova koordinatora. Nakon toga, prilikom raspoređivanja tužilje na poslove i radne zadatke rukovodioca smene - koordinatora, tužilja je ponovo zaključila ugovor o radu počev od 01.01.2004. godine do 31.12.2005. godine. Istekom roka za koji je zasnovan, radni odnos tužilji je prestao na osnovu člana 175. stav 1. tačka 1. Zakona o radu ("Službeni glasnik RS", br. 24/05) koji je bio na snazi u vreme donošenja osporenog rešenja.

Prema članu 23. stav 1. Zakona o radu ("Službeni glasnik RS", br.70/01 i 73/01), koji je bio na snazi u vreme

zaključenja ugovora o radu, radni odnos na određeno vreme može da traje 3 godine. Prema stavu 4. tog člana, radni odnos zasnovan na određeno vreme postaje radni odnos na neodređeno vreme ako zaposleni nastavi da radi najmanje 5 radnih dana po isteku roka za koji je zasnovao radni odnos. Zakon o radu ("Službeni glasnik RS", br.24/05) koji je bio na snazi u vreme otkazivanja ugovora o radu, u članu 37. stav 4, na isti način reguliše mogućnost preobražaja radnog odnosa iz određenog na neodređeno vreme. Za primenu te odredbe neophodno je da je zaposleni nastavio da radi najmanje 5 radnih dana, po isteku roka za koji je zasnovao radni odnos. Tužena je rešenje o otkazu ugovora o radu donela 20.12.2005. godine u kome je konstatovala da tužilji radni odnos prestaje sa 31.12.2005. godine, kada je i istekao rok za koji je zasnovan radni odnos. Kako tužilja nije radila 5 dana po isteku roka za koji je zasnovala radni odnos, već je otišla na bolovanje; to nisu osnovani navodi njene revizije o ispunjenosti uslova propisanih članom 37. stav 4. važećeg Zakona o radu.

Odluka o troškovima parničnog postupka doneta je pravilnom primenom člana 149 i 150 u vezi sa članom 159. ZPP.

Na osnovu člana 405. stav 1. ZPP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MZ